В. П. Одарченкові

I

Ваш ювілей щасливо надійшов
У календарнім русі днів і тижнів.
Я посилаю картку Вам, що ось знайшов:
Зображення і річечки і крижнів.

Щоправда, не качок, а інших сотворінь
Ми ловимо у заводях прозорих,
Нас прибережні манять і пісок і рінь,
Й помости на міцних тривких опорах.

Ми ж не мисливці. Не рушниці й ягташі —
Вудки й підсаки і воджа глибока,
І блешні нам потрібні… (що ж, пиши, пиши,
Бо рима не клює, як ситий окунь… ),

Тож хай собі летять над річкою качки
Й на плеса гладь спускаються крикливо,
Ми ж налаштуємо і блешні, і гачки
Й на кльов чекатимемо терпеливо,

Бо знаєм — буде щерба й рибний холодець
Із щедрого осіннього улову,
І чарка цитринівки за такий терпець,
Й рибальське дружнє, тепле, щире слово.

II

"Живий улов" — так зветься ця картина.
"Дещо дитяча" — чую фахівця…

Мене ж оцінка не турбує ця,
бо кожен з нас усе життя дитина.
То хай собі й дитяча, та на диво
в ній схоплено хвилини чар
Без вигадки чи примхи, а правдиво.
І пам'ять наша — Божі ласка й дар —
відразу вичаровують безжурні
дитинства дні і їхню вічну суть —
все те, що тільки циніки і дурні
чомусь сентиментальністю зовуть.
Та що дитинство? Адже нас і нині
втішають пляж і човен, і сітки
й довірливість дитячої руки;
Тому у цій просвітленій годині
я посилаю Вам привіту слово
поштівкою з картиною улову.